

hvorvidt man kunde tage et saadant Forbehold i Lighed med, hvad den ærede Landsstingsmand anførte der skete med Hensyn til Embedsvacancer, og om dette kunde optages i Loven.

Naar endelig den ærede Landsstingsmand fra Helsingør, der sidder her tæt ved mig (Kirck), har bemærket, om ikke de Rettelser, som af Udvalget ere foreslaaede, kunde bortfalde, saaledes at Loven ikke derfor kom til at gaae tilbage til det andet Thing, saa har jeg allerede tidligere tilladt mig at bemærke, at Meningerne i Udvalget derom have været forskellige. Der vil dog maaskee ogsaa, efter hvad den ærede Landsstingsmand nu har ytret, være Anledning til at tage det under nærmere Overveielse i Udvalget, og det skal jeg ikke undlade at foranledige.

Finantsministeren: Med Hensyn til det Vædringsforslag, som er bebudet af den ærede 1ste Landsstingsmand for 3die Kreds (Kierkegaard), turde jeg dog maaskee gøre ham opmærksom paa, at i en saadan Form, som han har tænkt at give sin Tanke med Hensyn til Vaisenhuset, — om hvis Berettigelse i Realiteten jeg iøvrigt ikke skal ytre nogen Tvivl — lader det sig dog ikke gennemføre; thi det lader sig, saavidt jeg kjender til dette Forhold, ikke gjøre at ophæve dette Monopol uden ved en Lov, og en saadan Lov maa jo gjøres til Gjenstand for en særlig Behandling. Man kan ikke forandre Monopolets Natur ved en Tillægsbestemmelse i Finantsloven, og det er jo aabenbart at gjøre en Forandring i dette Monopols Bessaffenhed, der burde være Gjenstand for en særegen Lov, naar man siger, at Monopolet skal kun være for det Finantsaar, om man ogsaa udtrykker det saaledes, at „det skal vedblive i det næste Finantsaar“. Vilde den ærede Landsstingsmand paa denne Maade bringe Sagen under Overveielse, vilde det i al Fald vist være bedre at udtrykke det saaledes, at der tilføiedes, at det skal tages under Omhandling, hvorvidt dette Monopol maatte være at ophæve.

Dahl: Grunden til, at Udvalget har omtalt de 1000 Rbd., som skulle anvendes af Forbeholdskassen til Vedligeholdelsen af Gamle Kongevei og flere Veie i Kjøbenhavns Amt, og derimod ikke de 30—40,000 Rbd., som den

høitærede Indenrigsminister omtalte, er, at man har af Underbilagene seet, at Domainesdirecteuren har havt sin Opmærksomhed særdeles henvendt paa disse forskjellige Øvelser til forskellige Communer, til Oplærelse af Seminarister og Gjordemødre, og til forskellige andre Anliggender, men derimod ikke, at han har været opmærksom paa at faae de 1000 Rbd., som erlægges til Kjøbenhavns Amts Veicommune, ophævede. Udvalget er forresten ganske enig i, at, hvor der er en bestemt contractmæssig Forpligtelse, der kan den ikke ophæves; men det har ikke kunnet see, at der med Hensyn til dette specielle Tilfælde var en saadan contractmæssig Forpligtelse, og det er heller ikke omtalt i den kongelige Resolution. Det kan derfor vist være mere tvivlsomt, om selve det Spørgsmaal, om der er en contractmæssig Forpligtelse eller ikke, bør underkastes Domstolens Afgjørelse. Hvor det var aldeles klart, at der ikke kunde være Tale om nogen contractmæssig Forpligtelse, vilde den Lovgivende Magt vist tage i Betænkning at udsætte sin Virksomhed, til dette Spørgsmaal var afgjort, saa meget mere, som det dog ikke vilde være de Bedkommende affiaaret at søge Spørgsmaalet bagefter afgjort ved Domstolene. Med Hensyn til den Ytring, Udvalget har tilladt sig om de forskellige Øvelser paa Bornholm, skal jeg blot bemærke, at man ingenlunde har mistkjendt, at Bestyrelsen har havt sin Opmærksomhed særdeles henvendt paa disse Forhold, og det er snarere en Auerkjendelse deraf, Udvalget har udtalt i sin Betænkning med Hensyn til Nr. 9. — Den ærede Indenrigsminister har tildeels, saavidt jeg skønner, anerkjendt det Rigtige i, hvad Udvalget har bemærket med Hensyn til Nr. II. C, om det Rigtige i, at Omkostningerne ved Forstundersviisningen, navnlig Gagen til Forfdocenten, udredes under Udgifter til Forst- og Jagtvæsenet; men han har imidlertid bemærket, at det kun der er en Postingsmaade, det kommer an paa. Jeg troer imidlertid ikke, at det alene er en Postingsmaade; thi naar Forstunderviisningen kommer til at høre hen under Cultusministeriet, saa synes mig, at den kommer under en anden Control end den, den for Tiden er undergivet, og det forekom-